

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

A szabadság.

Az ember egyik legnagyobb kincse a szabadság. Talán lehet és szabad is mondani, hogy a legnagyobb, legértékesebb kincse. Mindenki érzi, hogy joga van a szabadságra. S az ember kész mindent, még életét is feláldozni érte.

A most dúló világháború a legjobb bizonyítékul szolgál rá, hogy semminek sincs előttünk olyan értéke, mint a szabadságnak. A rendes viszonyok között ezt nem látjuk olyan szembeötlően. Ilyenkor az anyagiak, főként a pénz játszik nagy szerepet. Ezért áldoznak az emberek. Vagy mások egészségük fenntartásáért, életükért tudnak nagy áldozatokot hozni. De most? A pénzről senki sem beszél. Naponta milliókat áldoznak a nemzetek. Miért? Hogy megóvják magukat egy másik nemzet igájától, hogy a szabadságukat megtarthassák. Éppen így van az élettel is. A télen, mikor egyébként jól fűtött szobákban védtük magunkat a megfázástól, testvéreink kintjártak hóban és hidegben, kockára vetve az egészség nagy kincsét: a szabadságért.

Megemlíthetjük még ama megfigyelést is, melyet már a gyermeknél is észreveszünk. Nem akarja magát egy könnyen alávetni a másik akaratának. Azt akarja tenni, amit maga kíván. Vagyis tudatában van annak, hogy valami joga van rá úgy cselekedni, amint magának tetszik. Mennyi sok civodás fordul elő a gyermekék közt, mondhatni semmiért, mert mindegyik azt gondolja sőt hiszi is, hogy joga van saját akaratára szerint cselekedni. Igen a szabadság érzete él az emberben, él az egész emberiségben.

Lássuk csak ezek után, hogy az ember maga mily mértékben szabad? Az ember sokfelét jónak tart, sőt kívánja is ezeket, de kérdés, hogy szabadságában áll-e az egyiket vagy a másikat cselekedni is? Mit ér az embernek az, ha a jót, a szépet, a nemeset ismeri és akarja is, ha nem áll módjában azokat cselekedni is?

Abban mindnyájan egyetértünk, hogy az embernek meg van a tehetsége rá a jót a rossztól megkülönböztetni. Hogy mi a jó és

mi a rossz ezt magyarázni sem kell, mert ez bele van írva minden ember szívébe. Ha valamit teszünk, mindig tudjuk is, hogy helyesen, jól cselekedtünk-e vagy sem. És mindig tudatában vagyunk annak is, hogy ez vagy az másként is lehetett volna.

Csakhogy, ha őszinték akarunk lenni önmagunk iránt, be kell vallanunk, hogy sokszor nem akként cselekszünk, amint akarunk, hanem azt tesszük, amit nem akarunk! Ez nem éppen világos mindenki előtt, mert nem sok ember kíséri figyelemmel szándékait és cselekedeteit. De mégis, aki megcselekszi, az hamar észlelni fogja magánál ez igazságot.

Kezdetben azt mondtuk, hogy mindenki igényt tart a szabadságra és hogy mindent fel tud érte áldozni. Most meg belátjuk, hogy az emberben magában bár szintén meg van a szabadságra való hajlandóság, még sincs meg az erő, mindig ezen szabadakarata szerint cselekedni.

E megfigyelés két dologra taníthat meg bennünket. Először, hogy az ember bizonyára szabad volt valaha, vagyis akarhatott is meg cselekedhetett is. Másodszor, hogy valami bizonyosan történt, aminek következtében e legdrágább kincsét az ember elvesztette és most már sok esetben akar, akarja a jót, szépet, igazat, de mégis hiányzik az erő, az akarat véghezvitelére.

Mi lehet annak az oka, hogy az ember ilyen állapotba esett? Erre a kérdésre csupán az Irás ad olyan feleletet, amelyet tapasztalatunk is igazol. Az ember kezdetben teljesen szabad volt, vagyis nem csupán akarhatott, hanem akaratát ki is vihette. E legdrágább kincs azonban csak addig volt sajátja, amíg megmaradt az Istentől való függésben. Ügyeljünk erre. Az ember addig volt teljesen szabad, amíg engedelmeskedett Istennek. Abban a pillanatban, amikor az ember szembe helyezkedett teremtmőjével, elvesztette erejét, elvesztette szabadságát. Csupán az utána való kimondhatatlan vágya maradt meg neki. És ez az ember elégedetlenségének, boldogtalanságának titka. Nem az egészség fogyatékossága, nem a pénz hiánya, nem a tudomány végessége az oka az emberi nyomorúságnak és boldogtalanságnak, hanem a szabadság hiánya, minek ismét az Isten iránti engedetlenség az oka.

A szabadság sírja tehát az engedetlenség. Ez igazság viszont útmutatóul szolgálhat a boldogsághoz. Ha az engedetlenség tett bennünket, boldog, szabad embereket nyomorult rabszolgákká, úgy bizonyára az Isten iránt való kész engedelmség juttathat minket ismét elvesztett szabadságunkhoz, boldogságunkhoz.

És ez tényleg úgy is van. Ez az Irás világos tanítása. A biblia nem azt mondja, hogy tudomány, gazdagság, fény és pompa elégítik ki a vágyódó emberi szívet, hanem azt, hogy menjünk Istenhez vissza, akitől elfordultunk. Amint a tékozló fiú egykor boldogtalanságában és szegénységében vissza tért szerető atyjához, akit oly szeretetlenül elhagyott, úgy mi is, akik üres szívvel és epedő lélekkel szenvedünk a szabadság utáni vágyban, forduljunk vissza, hallgassunk Isten szavára, higyjünk és engedelmeskedjünk! Tapasztalni fogjuk, hogy akkor szabadok leszünk újra, ha Isten az Úr Jézus Krisztus által megszabadít bennünket!

Tavasszal.

Vidul a föld ábrázatja
A jó Isten megmutatja
Neked ember, hogy szeret,
Ádván újra kenyeret!

Gazdagon rügyeztek a fák,
S majdan bimbaik' kinyitják;
S őszre, termett ágai
Földig fognak hajlani.

Télen által kik megélték!
Járnak már a dolgos méhek;
S nem soká a puszta sejt
Méztől leszen drága, felt.

Szemzik már a szőlő-tőke,
Örvend szívünk jó előre,
Mikor hordó, átalag
Musttal telve állanak.

A meleg hó lágy pelyhében
Megmaradt az őszi szépen;
És ha nem jó rá csapás;
Vidám lesz az aratás.

Eregesd ki a jószágot,
Részíts ekét, készíts jármot!
Szánts, vess, — föld az ugarat,
Aki nem vet, nem arat.

Munkásság az élet sója,
A romlástól mely megóvja;
S csak az, aki nem hevert:
Várhat áldást és sikert.

Ne légy mégis vak reménnyel,
Okosan nézz őszre széjjel:
Az esztendő mit adott?
— S nyugtán dicsérd a napot!
Tompá Mihály.

Apróságok Wesley életéből.

54. Wesley egy tanácsából származó áldás. Hyett János, egy fiatal methodista ember, Woolwichről, igen szerény viszonyok között élt. Volt neki egy gazdag nagybátyja, aki a methodistákat nagyon gyűlölte. Egy napon a nagybácsi így szólt öccséhez: „Szándékomban van, János, téged egyetlen örökösömmé megtenni azzal a kikötéssel, hogy a methodistákkal többé nem érintkezel. Ha azonban náluk maradsz, csak egy shillinget hagyok reád“. Nemsokára meglátogatta Hyett János Wesleyt és tanácsot kért tőle. „János, neked családod van, amelyről neked gondoskodnod kell“, szolt hozzá Wesley, „gondokkal kell küzdened és most meg van az alkalom rád meggazdagodni és családoddal gond nélkül élni; — de János, neked egy lelket kell megmentened. Már most reád hagyom, hogy miként döntesz“. Nemsokára közölte a nagybátyjával, hogy bár nem akarja megsérteni, mégis földi nyereségért, nem tudja feladni meggyőződését. Néhány év múlva meghalt a nagybácsi és mikor a végrendeletét felbontották János megkapta a neki ígért shillinget, amelyet azonban a legelső alkalommal a kollektá tányérra tett. Azonban Isten áldása Hyett Jánoson volt és annyira meggazdagodott, hogy utódai még ma is tekintélyes emberek.

55. A csalódott és kloktatott segéd lelkész. 1776-ban Wesley látogatást tett Yorkban, ahol Cordeux úr a Szt. Salvator templom segéd lelkésze volt. Egyik prédikációjában Wesleyt „csavargónak“ mondta és hallgatóit tőle óvta. Wesley a segédlelkész tudtán kívül jelen volt papi ruhában. Mialatt Cordeux úr az imákat olvasta, észrevette az idegen papot és az egyházfit elküldötte hozzá, hogy kérje fel a prédikáció megtartására. Wesley elfogadta a meghívást és a szószékre lépett. Prédikációjának alapigéjéül felolvasta a következő verset: „Nem minden aki azt mondja Uram, Uram . . .“ (Máté 7, 21.) Az istentisztelet után a segédlelkész az egyházfinál tudakozódott a pap kiléte után. A legnagyobb csodálkozására e választ kapta: „Uram, ez Wesley, a csavargó volt, akitől bennünket óvni tetszett“. A dékán hallott az esetről és a segédlelkészt az érseknél be akarta vádolni. Cordeux azonban megelőzte őt és bejelentette annak, hogy megengedte

Wesleynek, hogy nála prédikáljon. Ettől ezt a választ kapta: „Helyesen cselekedett“.

Néhány év múlva Wesleyt másodszor is meghívta Cordeux úr, hogy templomában prédikáljon. A textusát Máté 5, 3–10-ből vette és különösen részletesen a 10. versről beszélt: „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert ők a mennyeknek országa.“ Abban az időben Angolországban talán senkinek sem kellett az igazságért több háborúságot szenvednie, mint éppen Wesleynek.

55. A megmentett bűnös nő. Wesley egyszer Grinistyben istentiszteletet hirdetett. A meghatározott időben megjelent, de a helyiséget alkalmatlannak találta; ellenben egy asszony feljárt egy szép szobát e célra. Bár az asszony nem állott jó hír-

be, de miután Wesley nem ismerte őt, a meghívást elfogadta. Az esti gyülekezetben a bűnbánó Magdolnáról oly nagy hatással beszélt Wesley, hogy az asszony azután utána szaladt és így kiáltott: „Oh Uram, mit tegyek, hogy üdvözüljek? — Mikor Wesley tőle megtudta, hogy férjét elhagyta és most egy másikkal él, így szólt hozzá: „Mentsd meg lelkedet és térj vissza azonnal férjedhez!“ A következő napon Wesleyvel Newcastleba utazott, ahol az ő férje lakott. Az úton csupán egy gondolat foglalkoztatta az asszonyt: lelkének megmentése. Komolyan fohászkozott az Úrhoz bűnbocsánatért és bűneitől való megszabadulásért. A férje, bűnbánó feleségét szívesen fogadta; megtért Istenhez és ezután urával békeségben élt.

Szerkesztői rovat.

Dr. Melle szuperintendens a husvéti számban jelzett időben csakugyan megörvendeztette bácskai gyülekezeteinket látogatásával. Az Úrnak legyen hála érte, hogy ez alkalommal is újra bebizonyította nekünk azt, hogy Ő velünk van. Bizzuk az Úrra, kedves testvérek, hogy az elhintett mag gazdag gyümölcsöt fog teremni. Fohászkozjunk érte.

Testvéreinknek ezúton is azt a tanácsot szeretnénk adni, hogy ha valami különösét várnak a bécsi évi-konferenciától, úgy ne feledkezzenek meg kívánságukat az Úr elé vinni imájukban. Az Úr fogja azután ígérete szerint a szíveket igazgatni és kinek-kinek megadni azt, amiért könyörög.

A hadbavonuló testvéreink között most ismét három prédikátor is van. Mann Ujvidékről, Hahu Bécsből és Malács uverbászról. Az előbbi kettő már bevonult, az utóbbi május közepén vonul be. Ekkor több ifju testvérünk lesz még katonává, akiknek őszinte jókívánatainkat küldjük és biztosítjuk őket arról, hogy nem fogunk elfeledkezni értük az Úrhoz fohászkozni. A jó Isten tartsa

Dr. Melle F. H. Ottó.

van. Hozzá mostanában kezd el a hó olvadni. Hogy egyébként, hogy megy sorsunk itt, azt majd szelileg mondom el, persze ha az Úr akarata szerint valaha hazakerülök. Ugy nekünk, mint hazánknak nagy szüksége van az otthonmaradottak csendes imájára. Szívesen üdvözli a gyülekezeteket, Önt és k. nejét testvére Dietrich Károly.“

Mai képünk bizonyára kellemes meglepetéssel fog szolgálni testvéreinknek és ba-

meg mindnyájukat a veszedelmek közepette és különösen töltse be mielőbbamegüresedett prédikatoriállomásokat alkalmas férfakkal!

A harctérről a következő sorokat kaptuk: „Kedves Jakob Testvér! Csak itt érzi az ember igazán, mennyire rá van utalva Isten kegyelmére. Csak itt látni, hogy az emberi élet, ha még oly nagyszerű volt is, de ha az eljövendő dolgokról bizonyossággal nem bírt, szomorú véget ér.

Mi itt, úgyszólván a világtól elválasztva élünk, földalatti kunyhókban. Körülöttünk hatalmaserdő. Már egy párszor rosszul éreztem magam, de azért még mindig meglehetősen egészséges vagyok. Ütközetben még nem voltam. Nálunk még mindig nagyon hideg

rátainknak. Dr. Melle, mint ismeretes, hat hónapon át teljesített Németországban katonai szolgálatot. Az utóbbi időben az újoncok kiképzésében vett részt, mint népfelkelő őrmester. Ebben az egyenruhában mutatjuk be öt k. olvasóinknak.

A vezeklő hindu.

Egy gazdag hindu megkérdezte papját, hogy mit kell tennie, hogy lelke békeséget nyerjen. „Meg kell fürödnöd a szent folyóban“ (a Gangesben) mondá a pap. — Ő megtette; de nem könnyebbült meg, a bűn átka a porig aláta meg lelkét. Ekkor búcsút rendelt neki a pap egyik bálvány templomához. 150 óra hosszaiig zárandokolt az égető homokban, de mégis olyan átkozottnak érezte magát, mint máskor. Erre megegyeszer könyörögve fordul a paphoz. Ez így szól: „Segítve lesz rajtad.“ A hindu mindent meg ígér. Ekkor azt a feladatot kapja, hogy lábbelije talpába hegyes szegeket verjen, a vállára egy súlyoz tuskót akasszon és úgy menjen 50 órányira. Ő aláveti magát e nehéz büntetésnek. Már húsz órát gyalogolt a legborzasztóbb kínok között, akkor egy faluba érkezett, ahol egy nagy gyülekezetet látott, amelyek egy idegen prédikált. Misszionárius volt, aki így beszélt pogány testvéreihez: „Ime az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit“ (Ján. 1. 29) és azt hirdeti nekik, hogy az Üdvözítő mindazoknak, akik benne hisznek, békességet ad lelkük számára. Mint a mézet, úgy szívja magába a gondteljes ezen üzenetet; a tuskót ledobja válláról, leveti a szeggel kivert talpat és a tömeg közé ki-

áltja: „Ez az aki rajtam segíthet, ez az akit keresek, Őbenne akarok hinni, Őt akarom követni!“

És ne vigy minket a kisértésbe. Mt 6, 13.

Elkomorult homlokkal és féltő szívvel ment egykor egy szegény, istenfélő ember Párisban a püspökéhez. „Atyám“ mondá ő, „bűnös ember vagyok, érzem, hogy nagyon bűnös. Minden órában kérem az Istent világságért és hitért, de lelkemben kétely kétely után támad, nagy kisértések közepette állok. Bizonyára, ha Isten nem taszított volna ki, úgy nem engedné meg, hogy a lélek ellenségei ily rettenetes módon támadjanak meg.“

A püspök szeretetreméltóan vigasztalta a bánkódót a következő példával: „Franciaország királyának két kastélya volt, az ország más és más részében és mindegyikbe küldött egy egy parancsnokot. Montelberry kastélya messze bentfekszik az ország belsejében és semminemű veszélynek kitéve nincs, de La Rochelle kastélya a tengerparton van, ahol állandóan ellenséges támadásoknak van kitéve. Mit gondolsz már most, a parancsnokok melyike áll nagyobb becsben a királynál?“ „Kétség nélkül“ válaszolá a sokat megkisértett ember, „azt becsülte a király legtöbbször, akinek a nehezebb feladat jutott és aki magát a legnagyobb veszedelmekben is bátran viselte.“

„Igazad van“ felelte a püspök, „és most alkalmazd ezt az én helyzetemre és a tiedre; ugyanis az én szívem most Montelberry kastélyához hasonló és a tied La Rochelle kastélyához.“

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurog, Szűk-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kula: Hétfő este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. e. 1/2 8 és este 1/2 8 órákor és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ókér: Időnkint.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi I. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

A hűség.

Az emberi boldogságnak egyik alapköve a hűség. Az egész társadalmi élet erre van építve. Családi boldogság sem képzelhető el hűség nélkül. És amint ez áll a földi viszonyokra nézve, éppen úgy áll a lelki életre nézve is. Az Isten és az ember között fennálló viszony a kölcsönös hűségre van építve. Isten az Izrael népével szövetséget kötött és e szövetséget hűen meg is tartotta.

Isten az ember iránt való hűségét sokféleképen bizonyítja be. Ha mi Isten jóságáról, szeretetéről és irgalmáról beszélünk, mindig a hűségét értjük. A Mindenható jóságában elhalmozza a földet mindennemű javakkal. Ő ad esőt és napsugarat és Ő táplálja az igazakat és gonoszokat. Az Ő szeretetében megtesz mindent az emberért, nehogy az valami nélkül is szűkölködjék. Az Ő irgalma pedig el nem fogy soha. Már régen nem volna ember a világon ha az Ő kegyelme nem őrizne meg mindig bennünket.

Természetesen e hűséget az embernek is hűséggel kellene viszonzni. Csakhogy sajnos Isten hűségével szemben az ember hűtlensége áll. Különösen szembe ötlük a mi hűtlenségünk Isten iránt, ha figyelembe vesszük Isten hosszútűrését. Isten hű akar maradni ígéretéhez, bár az ember újra meg újra áthágja az Ő parancsolatait. Isten szereti az embert, bár az ember gyűlöletet táplál Iránta. Ez is az igazi hűség. Mindenáron megtartani a tett fogadalmat, az adott szót.

Lássuk csak még azt, hogy mennyire ment Isten a hűségében. „Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adá, hogy valaki hiszen Őbenne el ne veszen, hanem örökelete legyen.“ És mivel viszonzza az ember általában e kimondhatatlan, e határtalan hűséget? A Fiút keresztre feszíti, követőit megkövezi, megveti, kigúnyolja.

„Hűséget—hűségért.“ Ezt kívánja Isten Tőled is keresztény felebarátom! Sehol sem olvassuk az Írásban, hogy az ember valami elkövetett rossz cselekedetét tegye jóvá. A rossz-rossz marad és mi gyarló emberek jóvá semmit sem tehetünk. Azt sem kívánja Isten tőlünk, hogy önerőnkől kezdjünk el Krisztus nyomdokában haladni és viseljük a keresztet,

hanem azt, hogy a Krisztus által kötött szövetséget tartsuk meg, ehhez maradjunk hűek! Ezt pedig mindenki megteheti! Bűnbocsánatért könyölgni, az Ő kezét hitben megragadni, harcban — vészben Őreá tekinteni, minden gondunkat Reá bízni azt mindenki megteheti, aki csak akarja! És ezt kívánja Ő, mert az Ő szövetsége ez alapon lett megkötve! Légy hát hű az adott szavadhoz! Hűséget—hűségért.

Pünkösdkor.

Zendül a szél, tüzes nyelvek
Magas mennyből útra kelnek,
Miként Jézus megígérte
Az Atyához szállva égbe . . .
Alleluja, alleluja,
Áldassék a menny s föld Ura!

Tanítványok szíve dobban,
Részeseülve égi jóban,
Vihar után a nap ragyog,
Kicsinyekből lesznek nagyok . . .
Alleluja, alleluja,
Áldassék a menny s föld Ura!

Piros pünkösöd hajnalára,
A buzgóság, örök hála,
Ébredjen fel minden szívben
Cselekedni a jót híven . . .
Alleluja, alleluja,
Áldassék a menny s föld Ura!

A Szentlélek segedelme,
Emeljen fel földről mennybe
Hol Jézusért az Atyánál,
Zavartalan boldogság vár . . .
Alleluja, alleluja,
Áldassék a menny s föld Ura!

Dombi Lajos.

Apróságok Wesley életéből.

57. A szénbányászok virrasztó éjszakája Kingswoodban. Az istentelenségükről híres szénbányászok Kingswoodban, szokás szerint a szombatról vasárnapra virradó éjszakát a sörházban töltötték el ivással. Megtéréstük után ezen estén imádkozásra gyűltek össze.

Amint hallott Wesley ez áldásos szókásról, bevezette ezt általánosán. Ily módon keletkezett a virrasztó éjszaka is, amelyen a gyülekezetek szilveszter éjjel összejönnek, hogy együtt énekeljenek, imádkozzanak és az Isten igéjét hallgassák.

58. **A király rendelete.** A sok kemény küzdelem és üldöztetés után, miket Wesleynek és munkatársainak elszenvedniök kellett, egyszerre oly oldalról érkezett segítség, ahonnan egyáltalán nem várták.

Wesley erről naplójában ezeket mondja: „Isten a mi kegyelmes királyunk szívét úgy igazgatta, hogy az ő kormányának olyan parancsokat osztott, amelyek által a nép üldözési vágya teljesen megszűnt.

„Azon időben történt, hogy egy befolyásos egyéniség személyesen közben járt a királyi felségnél, hogy a király tiltsa meg a vándor prédikátorok (methodista prédikátorok) működését.

„Őfelsége komolyan nézett az emberre és királyi méltósággal felelt neki: „Én mondom Önnek, amíg én ülök a trónuson, addig senkitem lesz szabad üldözni lelkiismerete végett!“

59. **Egy barátságos kísérő.** Wesley egykor gyalog ment Oxfordról Stauton-Harcourtra. Nemsokára meglepte az éjjel és az eső csak úgy zuhogott alá. Egészen keresztülázott és fáradt volt, az utat meg nem ismerte. Ekkor szívében így fohászkozott: „Oh, bárcsak tetszene Istennek az esőt megállítani, vagy legalább világosságot vagy vezetőt küldene, vagy rajtam bármiképen segítene. Alig hogy így imádkoztam, az eső megállt, a hold világított és egy barátságos ember utolért, aki engem ültetett fel a lóra, ő maga pedig a ló mellett gyalogolt, amíg abba a faluba nem értünk, amelybe én szándékoztam.“ — Így hallgatta meg az Úr az imádságot és könyörgésen és értelmén felül adott.

60. **Wesley a hajótöröttek között.** Wesley, Dr. Coke és több más prédikátor 1787-ben a „Prince of Wales“ hajóra szállt fel. — „Este 7 órakor kedvező szél mellett elhagytuk a kikötőt“ írta Wesley. „Kilenc és tíz óra között lefeküdtem szokásom szerint és csaknem reggel négy óráig aludtam. Amikor szokatlan láрма riasztott fel, a hajót egy sziklára vetve találtam kb. egy mérföldnyire Holyheadtól. A kapitány, aki kevéssel előbb feküdt csak le, a fedélzetre sietett és mikor a hajót mozdulatlanul látta felkiáltott: „Életeteket megmenthetik, de én tönkre mentem!“ Egy matróz sem káromkodott és egy asszony sem kiabált. Késedelem nélkül imádkozni kezdtünk és egy pillanat alatt, nem tudom hogyan a hajó a szikláról lefutott és továbbhaladt az útján, anélkül hogy

csak valami kár történt volna benne, kivéve néhány megsérült palánkot a hosszoldalón. Kb. délután három órakor érkezünk Parkgatebe.“

Szerkesztői rovat.

A mai képünkön egy minden tekintetben hős fiatal embert mutatunk be k. olvasóinknak: *Keller* testvért a Szt. Kriszta szeminárium volt hallgatóját. Ifjú szíve a boldogító evangéliumot vágyta hirdetni, de a háború egyszerre véget vetett mindennek. Az északi harctéren szerzett betegségében ápr. 24.-én Olmützben meghalt. A 28 éves fiatal ember reménysége és öröme volt az evangélium szolgálatában megöregedett szüleinek. Atyja *Keller* Jakab prédikátor a Sid melletti Bánovcin. Ide kb. 30 éve jöttek Svájcából és azóta kitartottak nehéz úttörő munkájukban. Ma már számos gyülekezet van egész Szlavonia és Horvátországban, amelyek hirdetik, hogy Isten megáldotta szolgálja hű fáradozását. Az ifjú Pál is e munkába kíváncsított, de Isten másfelé irányította útját. 28 évig élt csak, és máris elérte célját: az élet koronáját.

Klein örvezető testvérünk (Kucoráról), a balkáni harctéren, szolgálja a hazát már a háború kitörése óta. A napokban hosszabb levél érkezett tőle szerkesztőségünkbe, melyben több érdekes élményéről számol be. Sok küzdelemben volt része. Ismételten részt vett heves tüzekben. A legborzasztóbb volt rá nézve is az első tűz: a tűz kereszttség. Egy párszor igen közel volt a halálhoz. Egyszer csajkáját fúrta keresztül egy golyó, máskor meg karját sebezte meg súlyosan egy ágyu golyó szilánkjá. Állandóan tapasztalta, hogy csak a kegyelmes Isten mentheti meg a biztos haláltól. Klein testvérnek felesége és több gyermeke van akik szüntelen fohászoknak kedves atyjukért és hála az Úrnak, hogy ez imákat meghallgatta. Klein testvér néhány bibliát kér, aminek különösen örülünk, mert ez tanujele annak, hogy ott is a régi hűségben munkálódik, nem csupán földi királyának, hanem a mennyeknek is. Kívánjuk szívből Klein testvérünknek továbbra is Istennek megtartó és boldogító kegyelmét.

Mialatt k. olvasóink a Békeharang e számát olvasgatják, az évi konferencia Bécsben ülészik (máj. 13—16-ig.). Bizunk benne, hogy testvéreink megemlékeznek rólunk az Úr számolya előtt. Soha sem érezzük jobban az értünk való könyörgés szükségességét, mint ilyenkor mikor oly fontos kérdések jutnak eldöntésre. A konferencia lefolyásáról legközelebbi számunkban hosszasan befogunk számolni k. olvasóinknak.

Keller Pál †.

Keller Pál elhunytának híre bizonyára nagyon meghatotta mindazokat, akik őt ismerték, hiszen aki csak érintkezett vele szerette és tisztelte őt, még azok is akik a kereszténységről nem igen akartak tudni.

Keller testvér nem csak jó keresztény volt, hanem mint katona is lelkiismeretesen teljesítette kötelességeit. „Legyetek a világ világossága mindenütt“ volt az ő jelszava, ami a katonáéknál különös nehézségekkel járt.

Már az első évben észre vették felebbvalói nemesérzelmeit, előléptették és ő mint altiszt minden rossztól óvta és minden jóra és nemesre oktatta bajtársait. Gyakran sikerült is neki az egyik vagy másik bajtársát az istentiszteletre magával hozni és velük imádkozni.

Benne lángolni láttam a krisztusi szeretetet. Soha sem volt szomorú, soha sem panaszkodott. Semilyen munkától nem irtózott. „Azért vagyunk a földön hogy szolgáljunk“ mondta ő. Lelki életem fejlődésében sokat segített az ő nemes élete, kíváncsok voltam olyan lenni, mint ő. Ha ellankadtam beszéde felvidámitott és új reményeket keltett. Nem csak szóval hirdette Krisztust, hanem cselekedeteivel is, de különösen életével. Egy alkalommal ezt mondotta: „A nép nem csak hallani akar a Megváltóról, hanem látni is akarja Őt.“ Sokszor olvastuk a Szentírást és inádkoztunk együtt, soha sem váltunk el egymástól anélkül, hogy együttlétünk által öröm ne maradt volna.

Elhunytának híre megsebezte szívemet. Találók-e még egy ilyen barátot? így kérdeztem magamat. Oh mily szép ha ketten válvetve haladhatnak a keskeny úton.

Hogy hogyan tekintett a halálra azt megmutatja egy levele, amelyet a nővérem elhunytá alkalmával írt. „Ha a minket a földhöz csatoló kötelékek egyike elszakadt, akkor egy újabb a mennyországgal szorosabban összefűz. Hány, az Úrban elhunyt lélek vár az ő szereteteinek érkezésére, akiket a világ zajában visszahagytak. „Gondoljunk a sok bizonyságoknak fellegére, akik az ő életüket nem kimélték mind halálig“, akkor önkéntelenül vonzódom érezzük magunkat köztük. Az örökkévalóságra tekintve a földi szomorúság csak gyerek játék, amelyről Pál apostollal mondhatjuk, „amiket most szenved-

dünk nem hasonlíthatjuk ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik. Igyekezünk tehát abba a nyugalomba, akkor ezen nehéz megpróbáltatások nem egyebek mint új ösztönzések Jézus követésére. Mindazok, kiknek legkedvesebbük a mennyekben van, aszerint élnek is. Jézus így szól: Mert ahol van a ti kincsetek ott van a ti szívetek is“. Engem mindig segít az Úr azon az úton amely erre a dicsőségre vezet. A halál fájdalmaiból vezet az út az élet örömeihez. Benső életemben pedig olyan előhaladásokat teszek hogy Jézus mindig kedvesebb és hatalmasabb én pedig mindig kisebb és gyarobb leszek, úgy hogy mint egy kisgyermek mondhatam „Vezes oh Jézus engem fogván kezem, míg nem boldog végemhez elérkezem, nem járhatok magamban erőm kevés, de hol te jársz előttem nincs rettegés.“

Ime itt látjuk világosan az ő Istenéhez és az örökkévalóságához való viszonyát. Amikor Keller testvérünk e levelet írta nem sejtette mily hamar fogja ő megfutni pályáját. Ime most már ő is azok közé tartozik, akik kiküzdötték a diadalt. Ott van ahová életében kíváncsok volt, ott ahol a mi mennyei Atyánk letéről minden könnyet, ahol többé nincs háboru és nélkülözés. A hitből a látásra jutott. Mi pedig honvágygal telt szívvel nézünk utána, és várjuk azt az időt amikor ott fent örömben viszontlátjuk egymást. Sebelé Gy.

Keller Pál, prédikátor jelölt.

A nagy ébredés Filadelfiában.

Vasárnap március 21.-én értek véget az ismert Sunday evangelista által vezetett ébredési gyülekezetek Filadelfiában. Míg eleinte egy kilenc hétig tartó hadjáratot terveztek, a gyülekezetekbe oly nagy tömegek jöttek, hogy az evangelistát felkérték, hogy még két hétig folytassa a munkát. Túlzás nélkül mondható, hogy ez nem csupán Sunday evangelistának legnagyobb sikere volt, hanem általában a legnagyobb ébredés, mely valaha történt Amerika bármelyik városában.

Azok száma, akik ezen gyülekezetekben elhatározták magukat, hogy ezentúl keresztény életet viselnek 41,724. De általában az a felfogás uralkodik, hogy az összes egyházak gyarapodása 100,000 tagot

fog kitenni, mert a legtöbb egyházban igen sokan csatlakoztak, akik a fentemlített megtértek számában nincsenek bentfoglalva. Az utolsó vasárnapon a nagy gyülekező ház négyszer telt meg és nem kevesebb, mint 60,000 egyén részesült ama kiváltságban, hogy Sunday Billyt hallhatták. E napon 1858 egyén írta alá az elhatározási lapot, de sokkal többen léptek elő, mint bűnbánók.

Mikor az utolsó gyülekezet véget ért, 1800 hang erősségű férfiak énekelte: „Isten velünk, míg újra találkozunk“, ezalatt 1000 rendező, ajtónálló, rendőr, tűzoltó és mások, akik tizenegy héten át a házban szolgálatot teljesítettek, előléptek, hogy búcsúzóul Sunday úrral kezefogjanak. A nagy gyülekező ház (tabernakulum) felépítésével járó és egyéb kiadások 300,000 koronára rúgtak. Ez összeg a kollekták útján lúszá- san fedezve volt. Akik jótállási jegyeket írtak alá, azoknak nem kellett semmit utána fizetni. Azon adományok, melyek az evangelista számára gyűltek össze 265,000 koronát tettek ki.

Hogy ez az Isten által oly csodálatosan használt férfiú Filadelfiában még számos évig jó emléken marad, könnyen elgondolható. Amikor Winovába, szülőhelyére haza utazni készült, a vasúti állomáson 10,000 ember gyűlt össze, hogy még egyszer „Isten veled“-et kiálthassanak utána.

Filadelfiában most az egyházak óriási munka előtt állanak. A felébredt és megtértek emez ezreinek további ápolásra és gondos oktatásra van szükségük. E kötelességnek lelkiismeretesen megfelelni, nem könnyű feladat a lelkész számára. A gyülekezetekhez százával csatlakoznak az emberek most Filadelfiában. Az evangelizáció munkáját azonban még folytatni akarják. Az 50,000 szervezett imakör tovább együtt fog maradni és tovább imádkoznak gyárakban, üzletekben és ezenfelül a bibliát fogják tanulmányozni. Boldog az a város ahol ennyi imádkozó és biblia olvasó van! Bár csak édes hazánkban is nemsokára ennyire volnánk. Imádkozzunk érte!

nyü feladat a lelkész számára. A gyülekezetekhez százával csatlakoznak az emberek most Filadelfiában. Az evangelizáció munkáját azonban még folytatni akarják. Az 50,000 szervezett imakör tovább együtt fog maradni és tovább imádkoznak gyárakban, üzletekben és ezenfelül a bibliát fogják tanulmányozni. Boldog az a város ahol ennyi imádkozó és biblia olvasó van! Bár csak édes hazánkban is nemsokára ennyire volnánk. Imádkozzunk érte!

Krisztus keresztje.

XII. Lajos francia király, mikor trónra lépett, ellenségeiről jegyzéket készített és a nevük mögé keresztet tett. Mikor ezt meghallották, mindnyájan elmenekültek; ugyanis azt hitték, hogy ez annak a jele volt, hogy nekik meg kell halniuk. Lajos azonban meglizente nekik, hogy csak térjenek nyugodtan vissza, mert ama kereszt legyenekük, valamint Krisztus keresztje, bizonyosság, hogy ő megbocsátott nekik. — Tekints a keresztre, szegény bűnös lélek, mert az Úr Jézus neked is meg akar bocsátani, akármily bűneid is vannak.

Szép felelet.

Egy apa megkérdezte kis leánykáját, hogy mit gondol, milyen nagy a jó Isten. Az habozás nélkül így válaszolt: „Ó olyan nagy, hogy az egész ég sem fogadhatja be, de mégis oly kicsiny, hogy pici szivemben lakhatik.“

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehégy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurug, Szűk-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kula: Hétfő este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 61.: Vasárnap d. e. 1/2 órákor és este 1/2 órákor és Péntek este 1/2 órákor.

Ókér: Időnkint.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 órákor, d. u. 2 és este 1/2 órákor; Kedden este 1/2 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 órákor és este 1/2 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivácz: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436.: Vasárnap d. e. 1/2 órákor és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöve. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.